

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17C/121/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314206296
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2314206296.3

Uznesenie

Okresný súd Galanta v právnej veci navrhovateľky: F. N. A., rod. N.Á., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX J., E. XXX/XX, zast. Mgr. Petrom Magdálikom, advokátom so sídlom 924 01 Galanta, Vajanského 1520, proti odporcovi: S. G., nar. XX. X. XXXX, bytom XXX XX Š., X. XXX/X, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v konaní o vypratanie bytu, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zamietá.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Galanta súdny poplatok za podaný návrh na nariadenie predbežného opatrenia vo výške 33,- eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Navrhovateľka podaním zo dňa 19. 5. 2014 doručeným tunajšiemu súdu dňa 21. 5. 2014 a doplneným dňa 18. 6. 2014 žiadala, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým uloží odporcovi povinnosť vystáhnovať sa z bytu č. XX, vo vchode č. X na X. poschodí bytového domu na X. ul. č. XXX, XXX XX Š., kat. úz. Š., obec Š., okres Š., postavenom na parcele č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 692 m², zapísané na LV č. XXXX, evidovaný katastrálnym odborom OÚ Šaľa, vypratať z tohto bytu všetky hnutelné veci, ktoré sem vniesol a zdržať sa akéhokoľvek užívania tohto bytu až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, a to ihneď po doručení tohto predbežného opatrenia a rozhodol vo veci samej.

Navrhovateľka spolu s podaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia podala aj návrh vo veci samej - návrh na vypratanie bytu. Petit samotného návrhu je absolútne totožný s petitom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

K návrhu navrhovateľka pripojila list vlastníctva, Notársku zápisnicu spísanú pred notárom Ondrejom Ďuriačom, notárom so sídlom v Bratislave, pod spisovou značkou N 446/2012, NZ 15245/2012, NCRIs 15617/2012 zo dňa 26. 4. 2012, výzvu adresovanú odporcovi na vypratanie bytu zo dňa 17. 12. 2012 spolu s doručenkami, ktorú odporca prevzal dňa 19. 12. 2012, trestné oznámenie podané na odporcu dňa 16. 1. 2013 a Rozsudok Okresného súdu Galanta pod spisovou značkou 2T/71/2013 zo dňa 22. 10. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 22. 10. 2013.

Z priložených listinných dôkazov má súd za jednoznačne preukázané, že navrhovateľka nadobudla do výlučného vlastníctva byt špecifikovaný v prvom odseku tohto odôvodnenia a to v dobrovoľnej dražbe. Po nadobudnutí vlastníckeho práva odporkyňa listom zo dňa 17. 12. 2012 vyzvala odporcu na bezodkladné vypratanie a odovzdanie nehnuteľnosti, ktorú výzvu prevzal odporca dňa 19. 12. 2012, na ktorú však nijakým spôsobom nereagoval a byt nevypratával. V dôsledku toho dňa 16. 1. 2013 navrhovateľka podala voči odporcovi trestné oznámenie na Okresnú prokuratúru v Galante, v dôsledku

čoho Okresný súd Galanta následne rozhodol dňa 22. 10. 2013 Rozsudkom pod spisovou značkou 2T/71/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22. 10. 2013, tak, že obvineného S. G.H., narodeného XX. X. XXXX v Š., bytom Š., X.Á. X, uznal vinným, že ako syn predchádzajúcej majiteľky vyššie uvedeného bytu do rozhodnutia súdu byt nevypratal a naďalej ho užíva, a teda neoprávnene užíva byt iného, čím spáchal prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona. Za uvedený prečin bol odsúdený na trest povinnej práce v trvaní 100 hodín. Ani napriek tomuto rozsudku odporca do dnešného dňa byt nevypratal, naďalej ho užíva, pričom neplatí ani zálohové platby za užívanie bytu a byt užíva bez právneho dôvodu spolu so svojou rodinou. Užívaním tohto bytu vzniká navrhovateľke bezprostredne hroziaca a trvajúca ujma, ktorá spočíva v tom, že navrhovateľka je v dôsledku neoprávneného užívania bytu zo strany odporcu vylúčená z užívania bytu, ktorý jej vlastnícky patrí, čím dochádza k porušovaniu vlastníckeho práva navrhovateľky k bytu, keďže nemôže realizovať jedno z oprávnení vyplývajúce z vlastníckeho práva a to byt užívať, prípadne postúpiť užívanie bytu inej osobe. Odporca navrhovateľke za užívanie bytu neplatí žiadnu odplatu, čím dochádza na strane navrhovateľky k majetkovej ujme (škode), keďže sama nemôže byt užívať a nemôže ani za odplatu alebo bezodplatne postúpiť užívacie právo ho inej osobe. Navrhovateľka uhrádza všetky náklady spojené s užívaním bytu, pričom uhradila aj nedoplatok vo výške 3595,75 eura v prospech Spoločenstva vlastníkov bytov za služby spojené s užívaním bytu za roky 2012, 2013 a 1. štvrťrok roku 2014. Na strane odporcu dochádza tak k bezdôvodnému obohateniu na úkor navrhovateľky a neoprávneným užívaním bytu bez právneho dôvodu a bez toho, aby za to platil odplatu. Navyše navrhovateľka musí čeliť aj výčitkám zo strany Spoločenstva vlastníkov bytu, ktoré jej avizuje, že konaním odporcu dochádza k porušovaniu práv ostatných vlastníkov bytov, keď odporca im spôsobuje škody na ich majetku a to predovšetkým vytápaním bytov iných vlastníkov. Nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy spočíva aj v tom, že každodenne dochádza k narastaniu sumy bezdôvodného obohatenia odporcu na úkor navrhovateľky, dochádza k ujme navrhovateľky v smere nemožnosti užívať byt, ktorý jej vlastnícky patrí, navrhovateľke vznikajú náklady za služby spojené s užívaním bytu napriek tomu, že v dôsledku konania odporcu byt nemôže užívať.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá O. s. p., Ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 75 ods. 1 veta prvá, ods. 2, 4, 6, 8 a 9 O.s.p. (1) Predbežné opatrenie nariadi súd na návrh.

(2) Návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy alebo potreby dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa v záujme maloletého dieťaťa; ak ide o odovzdanie dieťaťa do starostlivosti fyzickej osoby, ktorá nie je blízkou osobou maloletého dieťaťa, k návrhu musí byť doložený doklad preukazujúci zapísanie do zoznamu žiadateľov podľa osobitných predpisov. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej. Návrh musí ďalej obsahovať aj označenie fyzickej osoby, ktorej má byť maloleté dieťa zverené do starostlivosti, alebo označenie zariadenia na výkon rozhodnutia súdu, do ktorého má byť maloleté dieťa umiestnené. Návrh podľa odseku 8 musí obsahovať aj výšku zábezpeky na náhradu ujmy.

(4) O návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý má náležitosti podľa odseku 2, rozhodne súd bezodkladne najneskôr do 30 dní po doručení návrhu.

(6) Súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

(8) O nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručí súd ostatným účastníkom až spolu s uznesením, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietnutý alebo zamietnutý, nedoručuje súd ostatným účastníkom uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo nariadené predbežné opatrenie.

(9) Rozhodnutie o predbežnom opatrení súd odošle najneskôr do troch dní od jeho nariadenia. Ak je návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý, súd odošle rozhodnutie do troch dní od jeho vydania.

Podľa § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p., Predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Podľa § 123 OZ, Vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Vlastnícke právo je najvýznamnejším vecným právom, definíciu ktorého obsahuje priamo zákon. Vlastníctvom alebo vlastníckym právom treba rozumieť právo ovládať vec, najmä ju držať, užívať, požívať a nakladať s ňou vlastnou mocou, ktorá nie je závislá od žiadnej inej moci kohokoľvek k tej istej veci. Definovanie práv vlastníka platí pre každého vlastníka, pretože ústavné právo ani zákon nerozlišuje medzi druhmi a formami vlastníctva. Vlastnícke právo má u každého vlastníka rovnaký zákonný obsah a požíva rovnakú ochranu.

Oprávnenie vec držať (ius possidendi) je východiskom pre uplatnenie aj ďalších zložiek obsahu vlastníckeho práva. Oprávnenie vec užívať predstavuje individuálnu alebo výrobnú (podnikateľskú) spotrebu predmetu vlastníctva. Vlastník má právo vec užívať, ale aj neužívať. V druhom prípade môže vec neužívať bez jej ďalšieho využitia alebo jej užívanie prenechať inému. Oprávnenie s vecou nakladať (ius disponendi) je veľmi široké. Predstavuje základ pre realizáciu hospodárskych hodnôt iným spôsobom než užívaním a spotrebou. Oprávnenie s vecou nakladať sa napĺňa právnymi úkonmi, najmä zmluvami alebo jednostrannými právnymi úkonmi (napr. závetom), prípadne aj opustením veci. Vlastník je zásadne oprávnený vec aj zničiť, pravda, ak mu v tom nebráni zákon (porov. § 248 TZ).

Podľa § 126 ods. 1 OZ, Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Ustanovenie §-u 126 OZ upravuje nárok vlastníka na súdnu ochranu. Vlastník je chránený aj inak (dovolená svojpomoc a ochrana poskytovaná orgánmi štátnej správy), avšak zavŕšením ochrany vlastníckeho práva je ochrana poskytovaná nezávislými súdmi. Východiskom pre súdnu ochranu je ustanovenie § 4 OZ, ktorá je zdôraznená aj v procesnom predpise (pozri § 3 O.s.p.). Súdnu ochranu vlastníckeho práva možno realizovať prostredníctvom dvoch typov žalôb, a to žaloby na vydanie veci (actio reivindicatio), alebo zapieracou žalobou (actio negatoria). Obe žaloby sú žalobami na plnenie a chránia obsah vlastníckeho práva, t.j. právo vlastníka vec držať, užívať a požívať jej plody a úžitky vrátane oprávnenia nakladať s ňou. Každá z týchto žalôb poskytuje ochranu proti inému spôsobu porušovania oprávnení vlastníka.

Žaloba na vydanie veci predpokladá, že iná osoba neoprávnene, t.j. bez právneho dôvodu, zadržíava vec patriacu vlastníkovi a súčasne mu ju odmieta vydať. Aktívna legitimácia patrí vlastníkovi. Nie je rozhodujúce, či ide o výlučného vlastníka, bezpodielového spoluvlastníka alebo podielového spoluvlastníka. Vlastnícke právo musí trvať až do poskytnutia súdnej ochrany (§ 154 ods. 1 O.s.p.). Pasívna legitimácia prislúcha osobe, ktorá má vec fakticky u seba, avšak nemá na to žiaden právom aprobovaný dôvod. Ak porušovateľ vlastníckeho práva už nemá vec u seba, vzniká mu zodpovednostná povinnosť na náhradu škody. Žaloba musí znieť na vydanie veci alebo vypratanie nehnuteľnosti tak, aby rozhodnutie súdu bolo možné vykonať podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Vlastnícka žaloba o vydanie veci (reivindikácia) môže mať úspech len vtedy, ak žalobca preukáže svoje vlastnícke právo (táto žaloba je právnym prostriedkom ochrany vlastníka), a vtedy, ak preukáže, že mu vec žalovaný zadržíava neprávom.

Navrhovateľ predbežného opatrenia musí mať právny záujem na predbežnom opatrení, t.j. musí osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Súd poskytuje zabezpečenie

prostredníctvom predbežného opatrenia len v prípade, keď obsah jeho výroku neporušuje žiadne ústavou zaručené právo alebo slobodu, teda treba skúmať, či postupom súdu alebo obsahom výroku nedochádza k zásahu do práv a slobôd garantovaných ústavou (ústavnými zákonmi). Pri rozhodovaní o takejto dočasnej úprave sa vychádza len zo stavu, ktorý je tu v čase rozhodovania o návrhu na predbežné opatrenie. Ten, kto sa domáha vydania predbežného opatrenia, musí osvedčiť, že tu je daný právny záujem. Danosť právneho záujmu sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti takéhoto súdneho rozhodnutia, avšak dominuje predovšetkým osvedčenie toho, že nariadením predbežného opatrenia sa dosiahne účel ochrany poskytovanej súdom v konaní.

Predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov do doby než súd vydá vo veci konečné rozhodnutie. Už v návrhu na jeho vydanie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pod potrebou dočasnej úpravy účastníkov sa rozumie stav vzťahov účastníkov, ktorý neznesie odklad.

Predbežné opatrenie podľa § 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p. je svojím obsahom univerzálne. Pripúšťa nariadiť dočasné zabezpečenie s cieľom upraviť pomery účastníkov, ale aj vylúčiť obavu zo zmarenia výkonu súdneho rozhodnutia. Podstata tohto predbežného opatrenia sa sústreďuje do troch výrokov:

- odporca má niečo vykonať, t.j. má konať tam, kde by v skutočnosti nekonal. Súd nariaďuje pozitívne alebo aktívne konanie, ktorým sa sleduje najmä procesné zabezpečenie osvedčeného nároku,
- odporca sa má niečoho zdržať, t.j. vznikne mu povinnosť zdržať sa presne vymedzeného rušenia, ktorým zasahuje do právnych vzťahov žalobcu, bez toho, aby súd žalovanému nariadil nejaké konkrétne opatrenie. Ponecháva sa na žalovaného, aby prijal účinné opatrenie a jeho dôslednosť sa skúma až v prípadnom nútenom výkone takého predbežného opatrenia,
- odporca má niečo znášať, t.j. musí strpieť určité obmedzenia, ktorých jadro spočíva v tom, že sa obmedzí výkon jeho vlastníckych práv, prípadne iných vecných práv na účely použitia veci na súdom určený účel.

Obsahom výroku takého druhu predbežného opatrenia je vždy iba právna povinnosť uložená žalovanému (odporcovi), a to vylučuje, aby sa predbežným opatrením priznávalo (nielen deklarovalo) právo alebo oprávnenie pre navrhovateľa.

Vzhľadom na uvedené, súd mal za preukázané, že v prejednávanej veci nie je možné vyhovieť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Po zistení procesnej ako aj hmotnoprávnej stránky prejednávanej veci súd zistil, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia podal aktívne legitimovaný účastník proti pasívne legitimovanému účastníkovi, avšak nariadeniu predbežného opatrenia bráni tá skutočnosť, že navrhovateľka sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáha takého istého rozhodnutia, ako návrhom vo veci samej. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd predbežným opatrením nemôže rozhodnúť tak, ako bude rozhodovať vo veci samej, súd môže poskytnúť len takú ochranu a tým právam účastníka konania, ktoré porušenie by bolo neodvratiteľné a nenapraviteľné a kedy je navrhovateľka vystavená bezprostredne hroziacej ujme a nenapraviteľnej ujme. Po preštudovaní listinných dôkazov a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súd zistil, že navrhovateľke konaním odporcu nevzniká nenapraviteľná ujma ani jej bezprostredne nehrozí a hoci súd nespochybňuje, že pokiaľ odporca neplatí odplatu za užívanie bytu, a túto musí hrať navrhovateľka bez toho, aby mala možnosť realizovať svoje vlastnícke právo, vzniká jej škoda, respektíve bezdôvodné obohatenie odporcu, tieto negatívne dôsledky je však možné napraviť riadnym súdnym konaním (pokiaľ odporca dobrovoľne nevráti bezdôvodné obohatenie alebo nenahradí vzniknutú škodu).

Keďže súd z vykonaného dokazovania zistil, že nie sú dané dôvody na nariadenie predbežného opatrenia, rozhodol tak, ako to vyplýva z enunciatu rozhodnutia.

Súd zároveň navrhovateľku zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh s poukazom na § 2 ods. 1 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a položku 1 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov. Výška súdneho poplatku je určená na sumu 33,- eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.